

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 504/2017-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. júna 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti PRIFOL, s. r. o., Slovenského národného povstania 6, Rozhanovce, právne zastúpenej advokátkou Mgr. Evou Lutterovou, advokátska kancelária, Lidické námestie 12, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 111/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti PRIFOL, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 111/2011 porušené boli.

2. Obchodnej spoločnosti PRIFOL, s. r. o., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Obchodnej spoločnosti PRIFOL, s. r. o., priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 459,33 € (slovom štyristopäťdesiatdeväť eur a tridsaťtri centov), ktorú je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť na účet advokátky Mgr. Evy Lutterovej, advokátska kancelária, Lidické námestie 12, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 504/2017-12 z 3. augusta 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť obchodnej spoločnosti PRIFOL, s. r. o. (ďalej len „s'ťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 111/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu s'ťažnosti predovšetkým vyplynulo:

«... Právna zástupkyňa s'ťažovateľa dňa 18.5.2011 požiadala porušovateľa - Okresný súd Košice II o vydanie platobného rozkazu v obchodnej veci navrhovateľa: PRIFOL, s.r.o., 044 42 Rozhanovce, ul. SNP č. 6, proti odporcovi: ██████████ ██████████

██████████, o zaplatenie istiny vo výške 2 408,77 € + prísl. Okresný súd

Košice II v tejto veci vydal platobný rozkaz dňa 6.6.2011, kde uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 2 408,77 €, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 408,77 € od 4.9.2009 do zaplatenia, nahradil trovy konania vo výške 144 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 202,46 € právnej zástupkyňi navrhovateľa, alebo aby v tejto lehote podal odpor na tomto súde. Odporca dňa 30.6.2011 podal na Okresnom súde Košice II odpor proti platobnému rozkazu. Následne právna zástupkyňa dňa 26.7.2011 podala stanovisko k odporu.

Od tohto momentu porušovateľ vo veci do dnešného dňa nekonal. Vo veci nebolo vytýčené jediné pojednávanie, nevykonávali sa žiadne úkony. Nakoľko porušovateľ po dobu 5 rokov vo veci nekonal porušil tak čl. 48, ods. 2 Ústavy SR...

Máme za to, že porušovateľ svojím konaním spôsobil zbytočné prieťahy v konaní, ktoré aj sám potvrdil v písomnom stanovisku zo dňa 9.3.2016. Právna zástupkyňa sťažovateľa dňa 3.3.2016 podala sťažnosť na prieťahy v konaní na porušovateľa v predmetnej veci. Porušovateľ v stanovisku k sťažnosti uviedol, že sťažnosť na prieťahy v konaní od 21.8.2015 pokladá za dôvodnú, v konaní zistil prieťahy, bolo zrušené pojednávanie pre práceneschopnosť zákonného sudcu, ktoré bolo nariadené na 7.3.2016. Napriek tomu, že porušovateľ označil sťažnosť za dôvodnú, v predmetnej veci dodnes nenariadil žiadne pojednávanie ako uvádzal v stanovisku, taktiež vo veci nevykonal žiadny úkon.

Taktiež sme toho názoru, že porušovateľ porušil aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Právna zástupkyňa dňa 18.4.2016 u porušovateľa telefonicky preverila, či porušovateľ už vytýčil pojednávanie alebo vo veci vykonal iný úkon smerujúci k zabezpečeniu plynulosti konania. Následne zistila, že porušovateľ k danému dňu žiadne pojednávanie nevytýčil, ani nevykonal iný úkon v predmetnej veci...

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadňuje tri základné kritériá:

Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd vo viacerých prípadoch konštatuje, že spory o priznanie uplatnených nárokov napr. z bezdôvodného obohatenia alebo zaplatenia kúpnej ceny tovaru tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov

a nemožno ich po právnej ani skutkovej stránke hodnotiť ako zložité. Doterajší zdlhavý priebeh napadnutého konania nebol závislý od skutkovej náročnosti prerokovávanej veci a ani súd nenamietal vo svojom stanovisku k sťažnosti prípadnú právnu alebo skutkovú zložitosť veci.

Správanie sťažovateľa ako účastníka súdneho konania je druhým kritériom pri posudzovaní, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Je nepochybné, že sťažovateľovo správanie neprispelo k prietahom v konaní, nakoľko sťažovateľ reagoval pohotovo a neodkladne.

Napokon sa ústavný súd zaoberá hodnotením postupu daného súdu v namietanom konaní, pričom vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty. V tomto prípade sme presvedčení, že k zbytočným prietahom došlo samotnou nečinnosťou všeobecného súdu...

Navrhujeme, aby Ústavný súd po preskúmaní všetkých skutočností v náleze vyslovil, že v predmetnom konaní 38 Cb/111/2011 došlo porušeniu základného práva a slobody, uvedeného v druhej hlave Ústavy SR, v siedmom oddieli, t.j. práva na súdnu a inú právnu ochranu, prameňom ktorého je čl. 48 Ústavy SR...

Taktiež sme toho názoru, že porušovateľ porušil aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Taktiež žiadame Ústavný súd SR, aby priznal sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie (§ 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde) vo výške 2 000,- €, ktoré predstavuje škodu za čas nečinnosti a zbytočných prietahov porušovateľa za obdobie 5 rokov...

Taktiež žiadame Ústavný súd o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia za 3 vykonané úkony...»

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. 1 SprV 610/2017

z 31. augusta 2017 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 25. septembra 2017.

3.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol chronológiu úkonov vykonaných v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

„... V súlade s ustanovením § 31 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, po oboznámení s predloženou sťažnosťou a so spisom, v ktorom sú namietané prietahy v konaní, kde sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení žalobcu, Vám predkladám prehľad procesných úkonov vykonaných tunajším súdom v predmetnej veci:

- dňa 25.5.2011 doručená súdu žaloba o zaplatenie 2.408,77 Eur s prísl., konanie vedené pod sp. zn. 38Rob 132/2011,*
- dňa 6.6.2011 vydaný platobný rozkaz,*
- dňa 30.6.2011 podaný odpor proti platobnému rozkazu zo strany žalovaného,*
- dňa 7.7.2011 vydané uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor,*
- dňa 26.7.2011 doručené súdu vyjadrenie žalobcu k podanému odporu,*
- dňa 21.11.2011 vec prevedená do registra Cb, konanie vedené pod sp. zn. 38Cb/111/2011,*
- dňa 25.11.2011 referát sudcu na prípravu spisu,*
- dňa 12.12.2011 vydané uznesenie o poučení účastníkov konania,*
- dňa 12.1.2012 doručené súdu vyjadrenie žalovaného,*
- z dôvodu dlhodobej zákonnej neprítomnosti sudcu bola vec dňa 11.10.2012 prevedená do súdneho oddelenia iného sudcu v súlade s rozvrhom práce Opatrením predsedu súdu č. 7/2012,*
- z dôvodu končenia práceneschopnosti zákonného sudcu dňa 2.11.2012 vec vrátená pôvodnému sudcovi,*
- dňa 25.11.2015 nariadené pojednávanie na termín 7.3.2016,*

- z dôvodu dlhodobej zákonnej neprítomnosti sudcu bola vec dňa 4.4.2016 prevedená do súdneho oddelenia iného sudcu v súlade s rozvrhom práce Opatrením predsedu súdu č. 8/2016,

- dňa 6.7.2016 nariadené pojednávanie na termín 22.11.2016,

- dňa 22.11.2016 odročený termín pojednávania na 7.2.2017,

- na pojednávaní 7.2.2017 vyhlásený rozsudok,

- dňa 15.4.2017 doručené súdu odvolanie žalovaného,

- dňa 16.6.2017 doručené súdu podanie žalobcu k odvolaniu,

- dňa 28.8.2017 vec predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

S poukazom na vyššie uvedení chronológiu vykonaných úkonov možno konštatovať, že vo veci došlo k obdobiam nečinnosti, nerozhodnutie vo veci je však dané aj objektívne, prekážkami v práci zákonného sudcu (opakovanými a zároveň prerušovanými práceneschopnosťami), ktoré ale neumožňovali orgánom riadenia a správy súdu vykonať opatrenia smerujúce k prerozdeleniu vecí v jeho senáte v súlade so zákonom a rozvrhom práce.

Následne, z dôvodu dlhodobej šesť týždňov presahujúcej neprítomnosti zákonného sudcu (práceneschopnosť) došlo dňa 4.4.2016 k prevedeniu veci do súdneho oddelenia iného sudcu, v zmysle vykonaného opatrenia za účelom zabezpečenia plynulosti konania. Po prevedení veci do iného súdneho oddelenia a zániku funkcie sudcu pôvodného súdneho oddelenia bolo vo veci nariadené pojednávanie s prihliadnutím na stav a počet vecí v senáte novej zákonnej sudkyne a po vykonanom dokazovaní bolo vo veci rozhodnuté...

Zároveň udávam, že v zmysle § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od neho...“

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedu okresného súdu v posudzovanom konaní zaujala toto stanovisko:

„... 1. OS Košice II vo svojom stanovisku potvrdil odôvodnenosť ústavnej sťažnosti, sám potvrdil, že došlo k nečinnosti zo strany súdu, vec nebola rozhodnutá v zákonnej lehote a v konaní došlo k priesťahom zo strany súdu.

2. *V zastúpení sťažovateľa oznamujem, že netrváme na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasíme s upustením od neho.*

3. *Žiadame aby ústavný súd priznal sťažovateľovi obchodnej spoločnosti PRIFOL, s.r.o. Rozhanovce primerané finančné odškodnenie vo výške 2 000,- €, ktoré predstavuje škodu za čas nečinnosti a zbytočných prietáhov porušovateľa za obdobie 5 rokov, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia za zastupovanie pred ústavným súdom v súlade s ustanovením § 11 ods. 3 vyhl. 655/2004 v znení nasl. predpisov O náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb...“*

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov okresného súdu v napadnutom konaní, ktorá je uvedená v bode I/3.1 tohto nálezu, možno konštatovať, že tieto skutkové okolnosti sa spornými nestali, keďže ani sťažovateľka vo svojej replike nemala námietky proti takto opísanému skutkovému stavu. Rovnaké relevantné skutočnosti zistil ústavný súd aj z obsahu súvisiaceho spisu (ktorý mu bol zapožičaný až 11. mája 2018), preto pri posudzovaní napadnutého konania z týchto vychádzal, avšak opomenul duplicitné opísanie týchto úkonov.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či vo veci „o zaplatenie istiny 2 408,77 € s prísl. (za objednané práce)“ postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 111/2011 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky (v procesnom postavení žalobkyne) na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

10. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

10.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že neprimeraná dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitost' predmetnej veci.

10.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľky v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil takú významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Zbytočné priet'ahy v napadnutom konaní teda neboli vyvolané správaním s'ťažovateľky.

10.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov dlhodobo nečinný, konkrétne od 2. novembra 2012 do 25. novembra 2015 (tri roky). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlňiteľná, pretože počas troch rokov okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom, pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci alebo správania s'ťažovateľky, ale iba v dôsledku nečinnosti súdu. Na „objektívne okolnosti“, teda na práceneschopnosť zákonného sudcu, na ktorú v danej veci poukázal predseda okresného súdu, nebolo možné prihliadať, pretože išlo o dlhodobú práceneschopnosť (viac ako šesť mesiacov), a preto

predseda okresného súdu mal vo veci prijať včas adekvátne opatrenia, pretože aj ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prieťahov (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu). I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu, v okolnostiach danej veci na dlhodobú práceneschopnosť zákonného sudcu bolo potrebné včas reagovať a bolo treba riadne a včas ustanoviť náhradného zákonného sudcu. Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti preto nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení okresného súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

11. Pretože vo veci bol 7. februára 2017 vyhlásený rozsudok (ktorý nadobudol právoplatnosť 9. novembra 2017), ústavný súd nevyhovel návrhu sťažovateľky podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde a o tomto návrhu rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 4.

12. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 €, „*ktoré predstavuje škodu za čas nečinnosti a zbytočných prieťahov porušovateľa za obdobie 5 rokov*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre

sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané vo výške 1 500 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03), ako aj na predmet sporu („zaplatenie istiny 2 408,77 € s prísl.“) a najmä aj na to, že okresný súd v posudzovanom konaní 7. februára 2017 vo veci meritórne rozhodol, pričom toto rozhodnutie je v súčasnosti už právoplatné.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

13. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti z 18. apríla 2016 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 25. septembra 2017). Za dva úkony vykonané v roku 2016 patrí odmena v sume dvakrát po 143 € a režijný paušál v sume dvakrát po 8,58 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2017 patrí odmena v sume 147,33 € a režijný paušál v sume 8,84 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 459,33 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľkou rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

14. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2018